

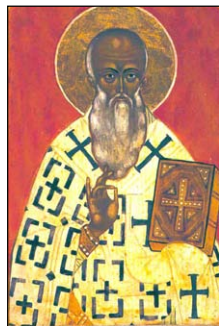
■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

**Ὁ Ἅγιος Δανιὴλ,
Ἐπίσκοπος Μπανγκὸρ (Οὐαλλίας)
Ἡγούμενος καὶ Ὁμολογητῆς*
† 11η Σεπτεμβρίου 584**

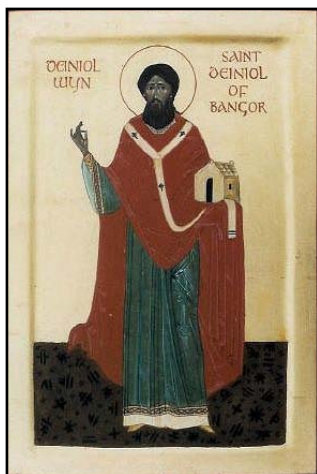
Ὁ Ἅγιος Δανιὴλ (St. Deiniol), ὁ λαμπρὸς αὐτὸς ἀστὴρ τῆς Βρετανικῆς Ἐκκλησίας, διέλαμψε κατὰ τὸν 5^ο αἰῶνα.

Ὁ μακάριος Δανιὴλ καταγόταν ἀπὸ εὐγενὲς γένος Βρετανῶν. Ἀφοῦ ἐγκατέλειψε τοὺς γονεῖς καὶ τὴν πατρίδα του μὲ τὴν ἐπιθυμία νὰ ζήσει τὴν ζωὴν ἑνὸς Ἐρημίτου καὶ Μοναχοῦ, ἤλθε σὲ κάποιον βουνό, τὸ ὁποῖο σήμερα ὀνομάζεται Ὅρος τοῦ Δανιὴλ (Daniel's Mount), πλησίον τοῦ Πέμπροκ (Pembroke), στὴν Ἐπισκοπὴ τῆς Μενεβίας (Diocese of Menevia), καθὼς θεωροῦσε ὅτι τὸ μέρος αὐτό, ἀπομακρυσμένο ἀπὸ τὸν θόρυβο τῶν ἀνθρώπων, ἦταν κατάλληλο γιὰ νὰ ἀπολαμβάνη τοὺς καρποὺς τῆς θείας ἡσυχίας, καὶ ἀπεφάσισε, ἂν ὁ Θεὸς τὸ ἐπέτρεπε, νὰ παραμείνη στὸ βουνό αὐτὸ γιὰ νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Κύριό του.

Ὁ κύριος τοῦ τόπου τὸν δέχθηκε εὐγενικὰ καὶ τοῦ ἔδωσε ἀπὸ τὴν ἰδική του γῆ ὄση ἕκτασι θεωροῦσε ἀπαραίτητη γιὰ τὴν καθημερινή του συντήρησι, μαζί μὲ ζῶα καὶ ὑπρέτες κατάλληλους γιὰ τὴν γεωργία, ἐνῶ ἔδωσε ἐντολὴ νὰ κατασκευασθῇ μία ἀγροικία γιὰ τὴν κατοικία του, στὸ σημεῖο ὅπου εὐρίσκεται τώρα ἕνας Ναὸς θαυμαστῆς ὁμορφίας καὶ μεγέθους, κτισμένος πρὸς τιμὴν καὶ στὸ ὄνομα τοῦ ἴδιου Ἁγίου. Ἐκεῖ ὁ Δανιὴλ ὑπηρετοῦσε εὐλαβικὰ τὸν Παντοδύναμο Θεό, τὸν Δημιουργό του, μὲ νηστείες, προσευχὰς καὶ ἄλλα ἔργα εὐσεβείας.

* * *

Μετὰ ἀπὸ κάποιο διάστημα, ἡ Μητροπολιτικὴ Ἐκκλησία τοῦ Μπάνγκορ ἐχίρειυσε λόγῳ τοῦ θανάτου τοῦ Ἐπισκόπου της, καὶ συναθροίσθησαν οἱ ἐκλεκτορες τοῦ νέου Ἐπισκόπου στὴν ἐν λόγῳ Ἐκκλησία. Ἐπεκαλέσθησαν τὴν Χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ τοὺς ἀποκαλύφθηκε οὐρανόθεν, ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ στείλουν χωρὶς καθυστέρησι στὸ Πέμπροκ καὶ νὰ ὀρίσουν κάποιον Ἐρημίτην, ὁ ὁποῖος κατοικοῦσε σὲ ἓνα βουνὸ στὸ νότιο τμῆμα τοῦ Πέμπροκ, νὰ γίνῃ Ποιμὴν καὶ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπαρχίας τους. Ἡ οὐράνια ἀγγελία προσέθεσε, ὅτι ὀνομαζόταν Δανιήλ.

Ἀμέσως ἔστειλαν ἀγγελιοφόρους στὸ προαναφερθὲν μέρος. Ὄταν οἱ ἀγγελιοφόροι ἔφθασαν ἐκεῖ, βρῆκαν τὸν Ἐρημίτη στὸ ἀναφερθὲν μέρος, καί, ἀφοῦ πρῶτα τὸν ἐχαιρέτησαν, ἐρώτησαν αὐτόν: «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος ἀπήντησε ταπεινά: «Ὄνομάζομαι Δανιήλ, ἀλλὰ δὲν εἶμαι προφήτης». Τότε οἱ ἀγγελιοφόροι ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην καὶ τοῦ εἶπαν λεπτομερῶς τὸ ἀντικείμενο τοῦ ταξιδιοῦ καὶ τῆς ἀφίξεώς τους ἐκεῖ.

Ἐκεῖνος ὁμως, κατάπληκτος, τοὺς εἶπε: «Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναζητῆτε ἐμένα ὡς ἐκλεγμένο Ἐπίσκοπο, ἀφοῦ δὲν ἔχω οὔτε στοιχειώδη παιδεία οὔτε καμμία γνῶσι τῶν γραμμάτων;». Ἐκεῖνοι τοῦ ἀπήντησαν: «Εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ νὰ γίνῃ ἔτσι». Καὶ ἐκεῖνος, νικημένος ἀπὸ τὴν ἐπιμονή τους, καὶ μὴ θέλων νὰ παρακούσῃ στὴν θεία πρόσκλησι, ἄφησε ὅλα ὅσα εἶχε καὶ τοὺς ἀκολούθησε, ἐπικαλούμενος τὸ ὄνομα τοῦ Σωτῆρος, ἕως στὴν εἴσοδο τῆς πόλεως Μπανγκόρ.

Ἀμέσως τότε ἤχησαν ὅλες οἱ καμπάνες τῆς πόλεως χωρὶς ἀνθρώπινο χέρι νὰ τοὺς κινή. Ὄταν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἄκουσαν τὶς καμπάνες, μετέβησαν στὸν Ναό. Ἀφοῦ ὁμως δὲν βρῆκαν κανένα νὰ κτυπᾷ τὶς καμπάνες, ἔλεγαν ὁ ἓνας στὸν ἄλλον, ὅτι πρόκειται γιὰ θαῦμα τοῦ Κυρίου. Καὶ ἀμέσως, ἰδοῦ, οἱ ἀγγελιοφόροι μὲ τὸν Δανιήλ στέκονταν τώρα στὶς πύλες τοῦ Ναοῦ Ἐκκλησίας. Τότε οἱ Κληρικοὶ ὠδήγησαν τὸν Δανιήλ στὸ Ἱερὸ καὶ ἔβαλαν μὲ τὴν μεγαλύτερη δυνατὴ θέρημη Δοξολογία, εὐχαριστοῦντες τὸν Σωτῆρα γιὰ τὸ μέγα Του Ἔλεος. Καὶ ὅταν ὁ Ἅγιος Δανιήλ ἀνέστη ἀπὸ τὴν προσευχή, εἶχε προικισθῆ μὲ ὅλες τὶς ἐκκλησιαστικὰς γνώσεις, ὥστε κανεὶς στὴν Βρετανία δὲν φαινόταν πλέον νὰ τοῦ μοιάζῃ σὲ γνώσεις καὶ γράμματα.

Μετὰ τὰ κατάλληλα χρονικὰ διαστήματα, ἀφοῦ προήχθη δεόν-

τως σὲ ὄλες τὶς χαμηλότερες καὶ ὑψηλότερες τάξεις τοῦ Κλήρου, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος μὲ μεγάλη τιμὴ καὶ ἐνθρονίζεται, πρὸς μεγάλη χαρὰ καὶ τοῦ λαοῦ. **Καὶ** ἐνδυθεὶς πλέον τὸν ἐπισκοπικὸ μανδύα, ἀκτινοβολεῖ μὲ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸν Θεὸ καὶ πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

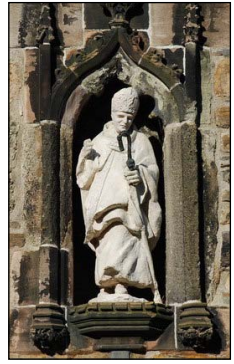
* * *

Θὰ ἦταν ὅμως πολὺ μεγάλο ἔργο νὰ ἀπαριθμήσουμε ὅλα τὰ θαύματα, τὰ ὁποῖα ὁ Κύριος εὐδόκησε νὰ ἐπιτελέσῃ μέσῳ τῶν χαρισμάτων του, τόσο κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ζωῆς του ὅσο καὶ μετὰ τὴν κοίμησί του, διότι ἦσαν πάρα πολλά.

Μία νύκτα, ἐνῶ ὁ Ἅγιος κατοικοῦσε ἀκόμη στὸ βουνὸ τοῦ Πέμπροκ, δύο κακοποιοὶ ἦλθαν ἐκεῖ γιὰ νὰ κλέψουν τὰ βόδια, τὰ ὁποῖα εἶχαν δοθῆ στὸν Ἅγιο γιὰ νὰ ὀργώσῃ τὴν γῆ του. **Πῆραν** τὰ ζῶα καὶ ἄρχισαν νὰ τὰ ἀπομακρύνουν. **Ἀλλὰ** ὁ Ἅγιος ἄνθρωπος ἤκουσε τὸν θόρυβο τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ζώων καὶ εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρό του τοὺς κλέπτες νὰ παίρνουν τὰ βόδια. **Ἐξῆλθε** καὶ ἐφώνησε: **«Περιμένετε, περιμένετε μία στιγμή, στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου».** **Ἐκεῖνοι** ὅμως, στὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του, ἔτρεξαν γρηγορώτερα. **Τότε** ὁ Ἅγιος Δανιὴλ ἐσημείωσε τὸ σημεῖο τοῦ Σταυροῦ πρὸς τὰ βόδια, γιὰ νὰ μὴν ὑποστῆ ζημιὰ γιὰ τὴν ἀξιέπαινη πρᾶξι του ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος τοῦ τὰ εἶχε δώσει, καὶ ἀμέσως οἱ κλέπτες μετεβλήθησαν ἐπὶ τόπου σὲ πέτρες, οἱ ὁποῖες στέκονται σὰν ἄνθρωποι, μέχρι σήμερα. **Τὰ** δὲ ζῶα ἐπέστρεψαν στὰ συνηθισμένα τους βοσκοτόπια.

Μία ἄλλη φορά, ὅταν ὁ Ἅγιος ἄνθρωπος δὲν εὗρισκε ζῶα γιὰ νὰ ὀργώσῃ τὴν γῆ του, ἰδοῦ, ἦρθαν ἀπὸ τὸ πλησίον δάσος Πένκοεντ (Pencoed) δύο μεγάλα ἐλάφια μέχρι τὸ μέρος ὅπου ἡ γῆ ἔπρεπε νὰ ὀργωθῇ, ὑπέβαλαν τοὺς λαιμούς τους στὸ ζυγὸ, σὰν ἡμεραζῶα, καὶ εἴλκυαν τὸ ἄροτρο ὅλη τὴν ἡμέρα. **Ὄταν** τελείωσε ἡ ἐργασία τῆς ἡμέρας, ἐπέστρεψαν στὸ δάσος.

Κάποτε ὁ Ἅγιος μετέβη γιὰ προσκύνημα στὰ Ἱεροσόλυμα. **Ἀφοῦ** πέρασε ἀπὸ τοὺς τόπους τῆς Γεννήσεως καὶ τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου καὶ ἐπισκέφθηκε τὸν Παναγιο Τάφο, στὸν ὁποῖο ἐκηδεύθη τὸ Σῶμα τοῦ Σωτῆρος, ἐφθασε στὸν

Ὁ Καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Δανιὴλ.
Μπάνγκορ.

Ἰορδάνη Ποταμό, τὸν ἡγιασμένο ἀπὸ τὸ Βάπτισμα τοῦ Χριστοῦ μας. Ἐγέμισε ἓνα φιαλίδιο ἀπὸ τὰ ὕδατα του Ποταμοῦ καὶ τὸ ἔφερε μαζί του ὀπίσω στὴν κορυφὴ τοῦ βουνοῦ, πλησίον τοῦ Πέμπροκ, ὅπου εἶχε κτισθῆ ἡ κατοικία του, καὶ ὅπου ὑπῆρχε μεγάλη ἔλλειψις νεροῦ. Ἀφοῦ ἐπικαλέσθη τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἐστήριξε τὸ ραβδί του στὸ ἔδαφος, καὶ ἔχυσε ἐκεῖ τὸ νερό, τὸ ὁποῖο εἶχε φέρει ἀπὸ τοὺς Ἁγίους Τόπους. Ἀμέσως τὸ ραβδί ἐμεγάλωσε σὲ ἓνα πολὺ ὄμορφο δέντρο, καὶ μία πηγὴ γλυκυτότου ὕδατος ἀναπήδησε στὸ σημεῖο, ἱκανὴ νὰ θεραπεύσῃ διάφορες ἀσθένειες.

Ἡ πηγὴ τοῦ Ἁγίου Δανιήλ.

Μία γυναίκα ἀπὸ τὴν περιοχὴ τοῦ Κέρβυ (Caerwy), στὴν Ἐπισκοπὴ τῆς Μενεβίας, ἦταν ὑπερβολικὰ πρησμένη καὶ καμμία συμβουλὴ τῶν ἰατρῶν δὲν ἦταν ἱκανὴ νὰ τὴν ἀνακουφίσῃ. Τελικὰ ἦλθε στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου Δανιήλ καὶ ἐν συνεχείᾳ στὴν προαναφερθεῖσα πηγὴ. Ἐπικαλουμένη τὴν βοήθεια τοῦ Ἁγίου, ἤπιε ἀπὸ τὸ νερό της γιὰ νὰ ἀνακτήσῃ τὴν υγεία της καί, πρὶν ἀναχωρήσῃ, ἦλθε στὴν πόρτα τοῦ Ναοῦ. Ἐκεῖ ἡ γυναίκα ἔβγαλε ἀπὸ τὸ στόμα της, ἐνώπιον πολλῶν παρευρισκομένων, τρία φρικτὰ τετράποδα σκουλήκια, καὶ ἱατρεύθη ἐντελῶς ἀπὸ τὴν ὥρα ἐκείνη.

Ἐπίσης, ἡ σύζυγος κάποιου ἀνδρὸς ἀπὸ τὴν Ὁξφόρδη, ὁ ὁποῖος ἦταν γιὰ πολὺ καιρὸ τυφλὴ, ἀφοῦ προειδοποιήθη σὲ ὄνειρα ἀπὸ τὸν Ἅγιο Δανιήλ, ἢ μᾶλλον, θεῖα ἀποκάλυψι, ὠδηγήθηκε στὸν Ναὸ τοῦ Ἁγίου καὶ πέρασε τὴν νύκτα ἐκεῖ σὲ κατανυκτικὲς προσευχάς, μαζὶ μὲ ἓναν τυφλὸ ἐφημέριο καὶ πολλοὺς ἄλλους. Καὶ ὁ καθένας ἀπὸ αὐτοὺς ἀνέκτησε τὴν ἴδια νύκτα τὴν ὄρασί του, μὲ τὶς πρεσβεῖες του Θαυματουργοῦ Ἁγίου καὶ τὴν βοήθεια τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος ζῆ καὶ βασιλεύει σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ, τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία, εἰς τοὺς αἰῶνας, τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

(*) Βλ. <http://www.maryjones.us/ctexts/deiniol.html> • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

Ἐπάρχει ἓνας λατινικὸς Βίος τοῦ Ἁγίου Ντεινιόλ ἢ Δανιήλ, ἀλλὰ δὲν ἔχει δημοσιευθῆ ποτέ. Μόνο ἓνα ἀντίγραφό του εἶναι γνωστό, τὸ ὁποῖο εὑρίσκεται

στο χειρόγραφο *Peniarth MS 226*, και μετεγράφη από ένα «ἀρχαῖο» χειρόγραφο ἀπὸ τὸν Sir Thomas Williams, τοῦ Trefriw, τὸ 1602. Ἔχει τίτλο «*Legenda novem lectionum de S. Daniele Ep'ο Bangoriens*».

Ἐνα ποίημα, γραμμένο τὸ 1527, ἀπὸ τὸν Sir David Trevor, ἐφημέριο τοῦ Llanallgo, τοῦ ὁποῦ ὑπάρχει ἀντίγραφο στὸ χειρόγραφο *Cardiff MS, 7*, δίνει ἐπίσης μερικὲς λεπτομέρειες.

- Σὲ ἕτερες συναξαριακὲς πηγές, ὁ Ἅγιος Δανιὴλ ἀναφέρεται ὅτι διετέλεσε Ἡγούμενος καὶ κτήτωρ τῶν Ἱερῶν Μονῶν Μπάγκορ Φῶρ (Bangor Fawr) καὶ Μπάγκορ Ἴσκοντ (Bago Iscoed), ἀναφέρεται ἐπίσης ὡς συνασκητὴς τοῦ Ἁγίου Δαβίδ († Μνήμη: 1η Μαρτίου) καὶ τοῦ Ἁγίου Δουβρικού (St. Dyfrig, † Μνήμη: 14η Νοεμβρίου).

